

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl soudkyní JUDr. Jitkou Sikorovou ve věci

žalobkyně: **Obec Brandýsek**, IČO 00234168
sídlem Slánská 62, 273 41 Brandýsek
zastoupená advokátem [REDACTED]
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalované:

pro zaplacení částky 22 875 Kč s příslušenstvím
rozsudkem pro zmeškání

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyně částku 417,14 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Co do částky 22 875 Kč, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 22 875 Kč od 16. 11. 2023 do zaplacení, se řízení zastavuje.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 17 554,8 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.
- IV. Účtárně Okresního soudu v Kladně se přikazuje, aby do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku byla vrácena žalobkyni poměrná část soudního poplatku ve výši 144 Kč na číslo účtu 73103983/0300.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z ustanovení § 153 b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“).
2. Žalobkyně se žalobou domáhala zaplacení částky 22 875 Kč s příslušenstvím z titulu úhrady za odvádění odpadních vod z domu žalované, a to na základě smlouvy o odvádění odpadních vod uzavřené mezi účastnicemi dne 1. 4. 2012. Žalobkyně tvrdila, že žalované vystavila fakturu č. 23-002-01059, splatnou dne 15. 11. 2023, avšak žalovaná na tuto fakturu neuhradila ani část dlužné částky.
3. Žalobkyně před zahájením prvního jednání ve věci částečně vzala svůj žalobní návrh zpět podle § 96 o. s. ř., a to v rozsahu plnění, které žalovaná uhradila po podání žaloby. Ze spisu vyplynulo, že žalovaná dne 13. 1. 2026 uhradila částku 22 875 Kč odpovídající celé jistině dluhu, a následně dne 25. 2. 2026 částku 7 000 Kč, která svou výší téměř pokrývala úroky z prodlení. Žalobkyně se tak domáhala pouze částky 417,14 Kč představující zbývající úroky z prodlení, které ke dni poslední úhrady žalovanou nebyly uhrazeny.
4. Ve věci bylo soudem nařízeno ústní jednání na den 19. 3. 2026. Žalované bylo do vlastních rukou doručeno předvolání k tomuto jednání, jehož součástí bylo poučení o skutečnosti, že pokud se žalovaná k jednání bez důvodné a řádné omluvy nedostaví a navrhne-li to na jednání strana žalující, bude soud pokládat tvrzení obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, za nesporná a na tomto základě může o žalobě rozhodnout rozsudkem pro zmeškání.
5. Žalovaná se k uvedenému jednání bez omluvy nedostavila. Soud proto vyšel z tvrzení uvedených v žalobě jako z tvrzení nesporných a na jejich základě rozhodl v souladu s žalobním návrhem, neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír dle § 99 odst. 1 o. s. ř., nárok žalobkyně uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou. Podle ustanovení §153b odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro zmeškání totiž nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Meze možnosti rozhodnout rozsudkem pro zmeškání jsou tedy zákonem dány týmiž okolnostmi, jimiž je omezena možnost uzavřít a schválit soudní smír. Znamená to, že rozsudkem pro zmeškání nelze rozhodnout ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby rozsudek pro zmeškání byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. § 13 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, (dále jen „z. ř. s.“)); b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. např. § 13 z. ř. s. ve spojení s §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se přiči kogentním ustanovením zákona nebo je obcházi (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C. H. Beck, str. 332, bod 5 a 6). Konečně rozsudek pro zmeškání nelze vydat dle § 153b odst. 3 o. s. ř. tam, kde by takovým rozsudkem došlo ke vzniku,

změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky, jinými slovy, kde by se jednalo o tzv. konstitutivní rozhodnutí.

6. V posuzované věci se jedná o spor ze smluvního závazkového vztahu založeného smlouvou o odvádění odpadních vod. Podle ustálené judikatury je v řízeních, v nichž se rozhoduje o subjektivních majetkových právech, jimiž mohou účastníci podle své povahy a podle zákona volně nakládat, možné uzavřít soudní smír. Tento závěr se vztahuje i na spory vyplývající ze smluv o poskytování služeb, mezi něž nepochybně patří i povinnost uhradit cenu za odvádění odpadních vod. Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 641/2005 konstatoval, že v řízeních, jejichž předmětem je majetkové plnění ze závazkového vztahu, mohou účastníci uzavřít smír. V projednávané věci nejde o konstitutivní rozhodnutí, nýbrž o deklaratorní určení povinností žalované, které jí vznikly z uvedeného smluvního titulu. Soud proto ve výroku I. žalobě vyhověl.
7. Žalovaná po podání žaloby uhradila žalobkyni částku 22 875 Kč a částku 7 000 Kč, žalobkyně v této výši vzala žalobu zpět, soud podle § 96 o.s.ř. řízení v tomto rozsahu zastavil (výrok II.)
8. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve výroku III. podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 17 554,8 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 1 000 Kč (viz. bod 9 rozsudku) a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 22 875 Kč sestávající z částky 2 020 Kč za každý z pěti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. včetně pěti paušálních náhrad výdajů po 450 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., za náhradu cestovních výdajů a náhradu za promeškaný čas 4 204,8 Kč.
9. Ve výroku IV. soud rozhodl o vrácení poměrné části soudního poplatku žalobkyni ve výši 144 Kč, neboť žalobkyně vzala před prvním jednáním žalobu částečně zpět.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, přičemž odvolacím důvodem jsou jen vady uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 písm. a) o. s. ř. týkající se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce (přísedícího) nebo obsazení soudu a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání tohoto rozsudku (§ 205b o. s. ř.).

Nesplní-la žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Kladno 19. března 2026

JUDr. Jitka Sikorová v.r.
soudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve výroku I.-IV. dne 29. 4. 2026 a je vykonatelné ve výroku I. a III. dnem 5. 5. 2026, ve výroku II. dnem 29. 4. 2026, ve výroku IV. dnem 30. 5. 2026. Připojení doložky provedla dne 6. 5. 2026.

Shodu s prvopisem potvrzuje

 Digitálně
podepsal Bc.
Datum: 2026.05.06
08:45:04 +02'00'